

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SWS ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

นางสาวสมจิตร ศรีพนาสมนต์
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
somchit.sr@ssru.ac.th

บทคัดย่อ

การรายงานผลการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีนในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SWS เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน ให้มีคุณภาพตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SWS ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และเพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน หลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SWS กับเกณฑ์ที่กำหนด กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 29 คน ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ The One Group Pretest - Posttest Design สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าความเบี่ยงเบนของคะแนน (S.D.) การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ใช้เทคนิคการสอนแบบ SWS ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 (E1/E2) การหาค่าดัชนีประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SWS (E.I.) และสถิติการทดสอบสมมติฐาน (t-test for dependent Samples)

ผลการศึกษาพบว่า

1. ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SWS เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 81.85/83.10 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80
2. การหาค่าดัชนีประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SWS เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ภาษาจีนขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.70 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.70 หรือคิดเป็นร้อยละ 70.66
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SWS เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน มีความสามารถในการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทนำ

ในปัจจุบันภาษาเป็นสิ่งสำคัญต่อการสื่อสาร นอกเหนือจากภาษาไทยที่เป็นภาษาแม่ของนักเรียนแล้ว การเรียนภาษาที่สอง และภาษาที่สามจึงเป็นเรื่องสำคัญ สำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาแม่เป็นภาษาไทย การเรียนรู้และเข้าใจพื้นฐานของภาษาเป็นสิ่งที่นักเรียนควรศึกษาให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง ช่วยต่อยอดการเรียนรู้ของนักเรียน และนำพานักเรียนไปสู่โลก

กว้างต่อไปในอนาคต เช่นเดียวกับภาษาจีนที่มีความสำคัญไม่แตกต่างจากภาษาไทยที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน และภาษาอังกฤษที่ถือเป็นภาษาสากล

你好 nǐhǎo (หนี่ห่าว) คือ คำกล่าวทักทายที่เหล่าซือจะใช้เพื่อเริ่มต้นการเรียนการสอนในวันใหม่ แต่การเรียนภาษาจีนไม่ได้ขึ้นอยู่กับแค่การทักทายเพียงเท่านั้น แต่การที่จะให้อ่านภาษาจีนและเขียนภาษาจีนได้อย่างถูกต้องจึงต้องเรียนรู้ถึงรากฐานของการอ่านและการเขียน โดยเริ่มตั้งแต่การให้นักเรียนทำความรู้จักกับอักษรของภาษาจีน คือ พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ผสมกัน หรือเรียกอีกอย่างว่า “พินอิน”

การสอนให้นักเรียนอ่านพินอินได้นั้นจะใช้เกม และบัตรคำเพื่อช่วยผสมคำ และอ่านออกเสียงคำนั้นๆ ให้ถูกต้อง

แรกเริ่มหลังจากที่กล่าวทักทายกัน เหล่าซือจะแนะนำตัวพยัญชนะ 23 ตัว (b - ปอ p - พอ m - มอ f - ฟอ....) สระเดี่ยว สระผสม รวม 24 ตัว (a - อา o - ออ e - เออ.....) และตามด้วยวรรณยุกต์ อีก 4 เสียง (เสียง 1 - เสียง 2 - เสียง 3 - เสียง 4) จากนั้นให้นักเรียนฝึกผสมคำจนเกิดความชำนาญ เมื่อนักเรียนฝึกผสมคำและสามารถอ่านออกเสียงคำได้อย่างถูกต้อง เหล่าซือจะเปิดโลกของนักเรียนให้มีความท้าทายมากยิ่งขึ้น โดยให้นักเรียนฝึกอ่านพินอิน คำแปล และคำศัพท์ใหม่ (ที่เป็นตัวอักษรจีน) จากท้ายบท ก่อนที่จะเชื่อมโยงไปสู่คำศัพท์อักษรจีนด้านหน้าของบท เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำที่อ่านผ่านรูปภาพที่มีความสัมพันธ์กัน

ā	á	ǎ	à	ō	ó
ǎ	ò	ē	é	ě	è
ī	í	ǐ	ì	ū	ú
ǔ	ù	ǖ	ǘ	ǚ	ǜ

หลังจากที่นักเรียนมีทักษะในการอ่านพินอิน และคำแปลแล้ว เหล่าซือจะให้นักเรียนฝึกทักษะของการเขียนตัวอักษรจีนด้วยการนำตัวอักษรจีนมาแยกลำดับขีดออกเป็นลำดับให้ถูกต้อง เพื่อให้นักเรียนรู้จักตัวอักษรจีนได้มากขึ้นและเขียนได้ถูกวิธี

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้รายงานได้ใช้เทคนิค SWS ในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจพื้นฐานของการเรียนรู้ภาษาจีนในระดับพื้นฐาน ซึ่งประกอบไปด้วย

S : Sound หมายถึง เสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ในภาษาจีนซึ่งเป็นเสียงขั้นพื้นฐานในการผสมคำ

W : Word หมายถึง คำในภาษาจีนที่เกิดจากการผสมเสียงพยัญชนะ สระ

วรรณยุกต์ให้เป็นคำ เพื่อใช้ในการสื่อสาร

S : Skill หมายถึง การนำคำที่ได้จากการเรียนรู้ไปใช้ในการสื่อสารจนเกิดเป็นทักษะทั้ง 4 ทักษะ ซึ่งประกอบไปด้วยทักษะการฟัง (Listening) การพูด (Speaking) การอ่าน (Reading) และการเขียน (Writing) ผู้รายงานได้นำเทคนิค SWS ไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า

ตารางที่ 1.1 ผลการหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SWS เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

แบบทดสอบระหว่างเรียน			แบบทดสอบหลังเรียน			ประสิทธิภาพ
คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	E_1	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	E_2	E_1/E_2
80	65.48	81.85	40	33.24	83.10	81.85 / 83.10

จากตารางที่ 1.1 พบว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SWS เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 81.85/83.10

ตารางที่ 1.2 ผลการหาค่าดัชนีประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SWS เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็มของแบบวัดผลสัมฤทธิ์	ผลรวมของคะแนนก่อนเรียน	ผลรวมของคะแนนหลังเรียน	E.I.
29	40	492	964	0.70

จากตารางที่ 1.2 พบว่า ผลการหาค่าดัชนีประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SWS เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.70 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.70 หรือคิดเป็นร้อยละ 70.66

ตารางที่ 1.3 ผลการเปรียบเทียบการใช้เทคนิคการสอนแบบ SWS เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้

การทดลอง	n	\bar{x}	SD	df	t
ก่อนเรียน	29	16.97	3.87	28	18.11*
หลังเรียน	29	33.24	3.56		

จากตารางที่ 1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SWS เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาจีนขั้นพื้นฐานมีคะแนนเฉลี่ยการทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 16.97 คะแนน และหลังเรียนเท่ากับ 33.24 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความสามารถในการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเข้าใจ มีพื้นฐานและมีทักษะในการอ่าน การเขียน การฟังและการพูดเป็นสิ่งที่ดี แต่ทักษะเหล่านี้จะไร้ตัวตนและหมดคุณค่า หากนักเรียนไม่สามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ ครูจึงต้องเป็นผู้สร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดความกล้า มีความมั่นใจในการใช้ภาษาจีน เมื่อนักเรียนมีพื้นฐานที่ดีและมีความมั่นใจในการพูด การใช้ภาษาจึงจะมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น การใช้เทคนิค SWS ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับประถมศึกษา จะช่วยให้นักเรียนมีทักษะพื้นฐานความรู้ในการสื่อสาร และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ